

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 11. maj 2011

KBR/ J.nr. 2011-2834

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 12. april 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 360 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Baastrup (SF).

Spørgsmål nr. 360:

"Ministeren bedes kommentere kronikken "Når den bedste løsning også er den billigste" af Kirsten Jacobsen, direktør for beskæftigelse, omsorg & kultur i Faxe Kommune, bragt i Danske Kommuner, nr.7 2011."

Svar:

Kronikken har fokus på to elementer, som er centrale for indsatsen på hele socialområdet, og som ikke kun gør sig gældende for mennesker med hjerneskade. For det første, at man i tilrettelæggelsen af sociale indsatser tænker i langsigtede løsninger og forebygger et varigt behov for sociale indsatser. For det andet, at kommunerne og andre i de sociale indsatser arbejder mere med dokumentation og beregninger af indsatserne og deres effekt, så de får det nødvendige grundlag for at tilrettelægge den bedste indsats, både fra et fagligt og et økonomisk synspunkt.

I kronikken redegøres for Faxe Kommunes beregninger af, at en indledende intensiv genoptræning på kommunens specialtilbud kan betale sig, da kommunen allerede efter halvandet til to år får langt færre årlige udgifter til mere varig hjælp og støtte. Der kan dog ikke kommenteres på de konkrete økonomiske beregninger i kronikken, da de er lavet på baggrund af erfaringer, data og estimeringer fra Faxe Kommune. Flere af de beskrevne genoptræningsindsatser hører endvidere under sundhedslovgivningen.

Derimod kan der kommenteres på nogle af de bagvedliggende præmisser for kronikken.

Beregningerne bygger på, at borgere med mere alvorlig hjerneskade enten tilbydes en varig plejehjemsplads eller et midlertidigt specialiseret døgntilbud og på, at der er væsentlig forskel i træningsindsatsen på de to tilbud. Dertil skal bemærkes, at der både findes andre mulige tilbud, og at der ikke i den sociale lovgivning er noget, der forhindrer, at der ydes specialiserede indsatser på et plejehjem eller andre tilbud. Kommunerne har leverandøransvaret og kan ud fra lokale forhold tilrettelægge, hvordan de vil levere genoptræningsindsatsen, herunder om det skal ske ved brug af egne, andre kommuners, tværkommunale, regionale eller private tilbud.

I forlængelse heraf skal det bemærkes, at træningsindsatser efter serviceloven skal tilbydes alle borgere, der ud fra en konkret individuel vurdering falder inden for betingelserne i de enkelte bestemmelser, uanset hvilken bopform borgeren har.

Benedikte Kiær

/ Karin Ingemann